

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė savo apeliacinį skundą grindžia vieninteliu pagrindu.

Apeliantė teigia, kad sukurdamas naują ekonominį kriterijų, taikytiną nustatant iš valstybės pagalbos, kurią sudaro mokestinė priemonė, kuria nustatomas mažesnis tarifas už standartinių gavėjų susigrąžintinas sumas, Bendrasis Teismas pažeidė SESV 108 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 659/1999 ⁽²⁾ 14 straipsnį.

⁽¹⁾ OL L 119, p. 30.

⁽²⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339).

2015 m. balandžio 13 d. Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš Aleksandrs Ranks ir Jurijs Vasīļevičs

(Byla C-166/15)

(2015/C 205/29)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija

Šalys pagrindinėje byloje

Kaltinamieji: Aleksandrs Ranks, Jurijs Vasīļevičs

Kitos bylos šalys: Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra, Microsoft Corporation

Prejudiciniai klausimai

1. Ar asmuo, kuris įsigijo „naudotą“ kompiuterių programą su licencija, esančią neoriginaliame, veikiančiame ir jokio kito naudotojo nenaudojamame diske, gali remtis teisės platinti šios kompiuterių programos egzempliorių (kopiją) išnaudojimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/24 ⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnio 2 dalį, jeigu šios programos pirmasis pirkėjas ją įsigijo iš teisių turėtojo kartu su originaliu disku, tačiau diskas sugedo, ir jeigu pirmasis įgijėjas ištrynė jo egzempliorių (kopiją) arba jo (jos) jau nebenaudoja?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą yra teigiamas, ar, asmuo, kuris gali remtis teisės platinti kompiuterių programos egzempliorių (kopiją) išnaudojimu, turi teisę perparduoti šią kompiuterių programą neoriginaliame diske trečiajam asmeniui, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalį ir 5 straipsnio 2 dalį?

⁽¹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/24/EB dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos (OL L 111, p. 16).

2015 m. balandžio 21 d. Nacka tingsrätt, Mark- och miljöödomstolen (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Borealis Ab ir kt./Naturvårdsverket

(Byla C-180/15)

(2015/C 205/30)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nacka tingsrätt, Mark- och miljöödomstolen

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärden i Nynäshamn AB, Cementa AB, Höganäs Sweden AB

Atsakovė: Naturvårdsverket

Prejudiciniai klausimai

1. Ar apskaičiuojant visiems pramonės sektoriams taikomą pataisos koeficientą su Leidimų direktyvos⁽¹⁾ 10a straipsnio 1 ir 4 dalimis suderinama tai, kad visa emisija deginant dujų likučius, atsiradusius gaminant elektros energiją, paskirstoma aukcionams, bet ne taikoma *Industriktaket* [(nemokamo leidimų suteikimo ribos; toliau – pramonės ribos)], nepaisant to, kad dujų likučių emisija gali būti nemokamų leidimų suteikimo objektu remiantis Leidimų direktyvos 10a straipsnio 1 dalimi?
2. Ar apskaičiuojant visiems pramonės sektoriams taikomą pataisos koeficientą su Leidimų direktyvos 10a straipsnio 1 ir 4 dalimis suderinama tai, kad visa emisija kogeneracijos įrenginiuose gaminant šilumą tolesniam tiekimui <...> įrenginiams [kuriuos apima prekybos taršos leidimais sistema (toliau – ETS įrenginiai)] paskirstoma aukcionams, bet ne taikomos pramonės ribos, nepaisant to, kad emisija gaminant šilumą gali būti nemokamų leidimų suteikimo objektu remiantis Leidimų direktyvos 10a straipsnio 4 dalimi?
3. Jei atsakymai į 1 ir 2 klausimus yra neigiami, ar tokiu atveju apskaičiuota pramonės dalis (34,78 %) bendroje emisijoje referenciniu laikotarpiu yra teisinga?
4. Ar Komisijos sprendimas 2013/448/ES⁽²⁾ negalioja ir yra nesuderinamas su Leidimų direktyvos 10a straipsnio 5 dalies trečia įtrauka, nes Komisijos taikomas pramonės ribų apskaičiavimas reiškia, kad visiems sektoriams taikomas pataisos koeficientas turi būti neišvengiamai taikomas, bet ne taikomas „esant būtinybei“?
5. Ar produkto santykinis taršos rodiklis išlydytam metalui buvo nustatytas remiantis Leidimų direktyvos 10a straipsnio 2 dalimi remiantis tuo, kad, apibrėžiant *ex ante* santykinų taršos leidimų principus, atskaitos tašku turi būti vidutinis 10 % našiausių atitinkamo sektoriaus įrenginių našumo vidurkis?
6. Kalbant apie nemokamų leidimų suteikimą šilumos privatiems namų ūkiams eksportui, ar su Leidimų direktyvos 10a straipsnio 4 dalimi suderinama tai, kad nemokami taršos leidimai nesuteikiami šilumai, kuri eksportuojama privatiems namų ūkiams?
7. Kiek tai susiję su paraiškėmis dėl nemokamų leidimų suteikimo, ar su Komisijos sprendimo 2011/278/ES⁽³⁾ IV priedu suderinama tai, kaip padarė *Naturvårdsverket* (Švedijos aplinkos apsaugos agentūra), nenurodyti visos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos gaminant šilumą, kuri eksportuojama privatiems namų ūkiams?
8. Suteikiant nemokamus leidimus šilumos privatiems namų ūkiams eksportui, ar su Leidimų direktyvos 10a straipsnio 1 ir 4 dalimis ir Komisijos sprendimo 2011/278/ES 10 straipsnio 3 dalimi suderinama tai, kad nesuteikiama papildomų nemokamų leidimų iškastinio kuro emisijai, kuri viršija leidimų, suteiktų privatiems ūkiams eksportuoti šilumai, kiekį?
9. Kiek tai susiję su paraiškėmis dėl nemokamų leidimų suteikimo, ar su Komisijos sprendimo 2011/278/ES IV priedu suderinama tai, kaip padarė *Naturvårdsverket*, kad paraiškoje nurodyti rodikliai pataisomi taip, kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisija deginant dujų likučius prilyginama gamtinių dujų deginimo emisijai?
10. Ar Komisijos sprendimo 2011/278/ES 10 straipsnio 8 dalis reiškia, kad operatorius negali gauti nemokamų leidimų įrenginio dalyje naudojamai šilumai, kuri buvo pagaminta kitoje kuro įrenginio dalyje?
11. Jei atsakymas į 10 klausimą yra teigiamas, ar Komisijos sprendimo 2011/278/ES 10 straipsnio 8 dalis prieštarauja Leidimų direktyvos 10a straipsnio 1 daliai?

12. Ar suteikiant nemokamus leidimus šilumos vartojimui su Leidimų direktyva ir Gairių dokumentais Nr. 2 ir Nr. 6 suderinama tai, kad vertinant atsižvelgiama į šilumos šaltinį, kuris gamina naudojamą šilumą?
13. Ar Komisijos sprendimas 2013/448/ES negalioja ir yra nesuderinamas su SESV 290 straipsniu ir Leidimų direktyvos 10a straipsnio 1 ir 5 dalimis remiantis tuo, kad juo pakeičiama Leidimų direktyvos 10a straipsnio 5 dalies antros įtraukos a ir b punktuose nustatytas apskaičiavimo metodas į apskaičiavimo pagrindą neįtraukiant dujų likučių deginimo ir kombinuotos šilumos ir energijos gamybos emisijos, nepaisant to, kad nemokamas leidimų suteikimas šiuo aspektu leidžiamas pagal Leidimų direktyvos 10a straipsnio 1 ir 4 dalis ir Komisijos sprendimą 2011/278/ES?
14. Ar išmatuojama šiluma garų forma iš ETS įrenginio, kuri perduodama garų tinklui, kuriam priklauso daug garų vartotojų, iš kurių bent vienas nėra ETS įrenginys, turi būti priskiriama su šilumos santykinio taršos rodikliu susijusiai įrenginio technologinio proceso daliai remiantis Komisijos sprendimo 2011/278/ES 3 straipsnio c punktu?
15. Ar atsakant į 14 klausimą svarbu:
- a) ar garų tinklas priklauso didžiausiam garų vartotojui tinkle ir šis vartotojas yra ETS įrenginys,
 - b) kokią visos garų tinklui perduodamos šilumos dalį naudoja didžiausias vartotojas?
 - c) kiek garų tiekėjų ir vartotojų yra garų tinkle,
 - d) ar yra neaiškumų dėl to, kas pagamino išmatuojamą šilumą, kurią įsigyja atitinkami garų vartotojai, ir
 - e) ar garų naudojimo tinkle paskirstymas gali būti pakeistas taip, kad keli garų vartotojai, kurie nėra ETS įrenginiai, prisijungia prie jo arba padidėja esamų ne ETS įrenginių naudojimas?
16. Jei atsakymas į 14 klausimą priklauso nuo individualaus atvejo aplinkybių, kuriom aplinkybėm turi būti suteikta ypatinga reikšmė?“

⁽¹⁾ 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631).

⁽²⁾ 2013 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimas dėl nacionalinių įgyvendinimo priemonių, susijusių su nemokamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų suteikimu pereinamuoju laikotarpiu laikantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 11 straipsnio 3 dalies (OL L 240, 2013, p. 27).

⁽³⁾ 2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimas 2011/278/ES, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės (pranešta dokumentu Nr. C(2011) 2772) (OL L 130, 2011, p. 1).

**2015 m. balandžio 22 d. Augstākā tiesa (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
Aleksi Petruhhin byloje**

(Byla C-182/15)

(2015/C 205/31)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākā tiesa